

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

16 KASIM PERSEMBE
SAYI: 2017/46 No: 533
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

Üçüncü havalimanı inşaatına malzeme üretmek için kurulan maden ocağının kapasitesi üç katına çıkarılıyor. 107 bin ağaç daha kesilecek.

ORMANIMIZDA
SEKİZ ADET ÇIKIŞ
BULUNMAKTADIR.

BURDAN DA
YOLLUYORLAR
...

UYKUSUZ

Milli Savunma Bakanlığı'nın muvazzaf subay mülakatında adaylara, "Berkin Elvan ekmek almaya giderken mi öldürüldü?" diye soruldu.

Antalya'da, 10 yaşındaki bir çocuğa cinsel istismarda bulunan ve 90 yıl hapis istemiyle yargılanan A.Ö. mahkeme tarafından adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı.

Tayyip Erdoğan, futbol hayatında sadece bir kez kırmızı kart gördüğünü söyledi.

Tayyip Erdoğan: "Nikahlanın, evlenin, çoğalın. Müslümanın çoğalması şart. Bu konudaki müslüman kadınların hassasiyetine güveniyorum. Türkiye'deki terör örgütü bu konuda çok hassas. En az 10, 15 çocukları var."

N.Ş.A.
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında gerçek ve tüzel kişiler ya da kurumlar ve şahıslar arasındaki farkı kavramaya başlamanın yaşı ortalama altı veya yedidir.

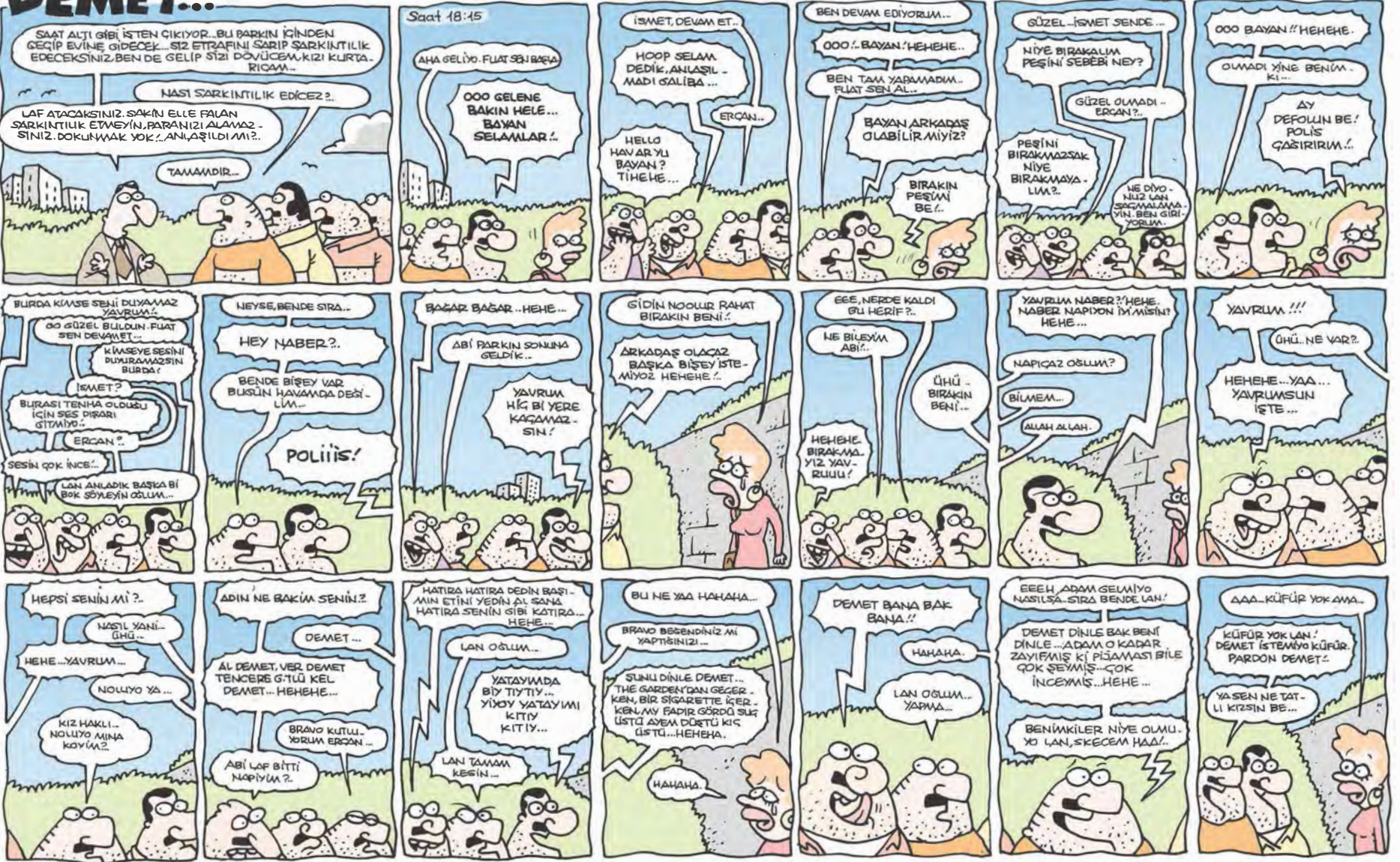
Ama **Yeni Türkiye'de** özellikle de "terör örgütleri" kılıktan kılığa, şekilden şekile, varlıktan varlığa girip durmaktadır. **Yeni Türkiye'nin** terör örgütleri kendilerine yeri geldiğinde piyasadaki bir kitap süsü vermekte, bazen daha ileri giderek yirmi yıl önce toplatılmış bir kitap hüviyetinde dolaşmakta, kimi zaman bir gazeteye, kimi zaman da ama en acayibi bazen de girdiği bu kitap, defter, nesne hâllerinden çıkıp çoluğa çocuğa karışmakta ve yetmiyormuş gibi on on beş tane de çocuk yapmaktadır. **Yeni Türkiye'nin** terörle mücadelesi en çok da bu yüzden zordur. Terör örgütü yerinde durmuyor ki. Duvar takviminizden yeşilinize, bindiğiniz taksiden yediğiniz gofrete kadar her şeyin ansızın terör örgütü ilan edilme ihtimali var zira.

Normal şartlar altında bütün bir hayatını ülkenin kurucu liderine hakaret etmekle geçirmiş bir sürünün bir gece ansızın o kurucu lidere minnet duymaya, düne kadar sabah akşam küfrettiği adama, adamcağızın en sadık takipçilerinden daha gösterişli bir şekilde methiyeler düzmeye başlaması o sürünün ya "yerler, yerler, bunu da yerler," dediğine ya da otlarken kendini çok feci kaybedip hiç bilmediği çayırda otlanmaya başladığına dalalettir. Tabii bilmedik aş, ya karın ağrıtır ya baş.

Normal şartlar altında empati bir insanın başka birinin nasıl hissettiğini anlamasına yarar. Ama o da "benim başıma gelseydi" diye yapılmaz. Ve maalesef dünyada en zor kurulan empati, bir erkeğin bir kadının ne hissettiğini anlamasıdır. Gördük ki sadece **Türkiye'de** değil tüm dünyada, bilhassa cinsel taciz konusunda erkekler olarak ağır bir mallığımız var. Ne zaman bir erkeğin cinsel tacizle ilgili bir konu gündeme gelse, gün geçmiyor ki dallama evladı hemcinslerimizden biri kendisinin de kadınlar tarafından cinsel tacize maruz kaldığını, hiç de yaygara yapmadığını söyleyiveriyor. Ama ayı oğlu ayı, empatiyi yanlış yaptığı için kendisinin bir kadın tarafından taciz edildiğinde evine giderken korkuyla arkasına bakıp durmadığını, uğradığı tacizin sonunda kolundan tutulup zorla alıkonulma ihtimalinin bulunmadığını, tacizcisinin işi ileri götürerek kendisine tecavüz edemeyeceğini aklına bile getirmiyor. Tacizci için de aynı şey geçerli "Ne yaptım ki, bana yapsalar hoşuma giderdi, yanlış bir şey olduğunu bilemedim," diye sözde özür görünümü savunmalar girila gidiyor, Koskoca Louise CK'dan denyo başkanlara kadar bir dünya insandan bahsediyoruz. Yani demek ki dünyanın dört bir tarafında oğlan çocuklarını çok kötü yetiştiriyoruz. Eminim ki kadın egemen topluma geçildiğinde ilk alınan kararlardan biri, büyük küçük bütün oğlan çocuklarına bekaret kemeri giydirilip anahtarlarının da resmi makamlarda bulundurulması ve sadece dileyen kadınlara verilmesi olacak.

@baris_uygur

DEMET...

Merhaba.

Kas gevşetici'ye kas gevşeltici diyenin, kas gevşetici içtiğinde, kasları daha fazla gevşiyormuş gibi geliyor bana. **-Emrah Gülmez-**

Dün de Kadıköy'de öyle yürüyorum, bir sokakta, bir yere doğru yetişmeye çalışıyorum, ara sokaktayım öyle, bir kadın pencereden birine seslendi, "ceketini aldın mı?" diye, öyle. Biraz daha yürümeye devam ettim. Ki zaten yürüyordum ben. Ve yürümeye devam etmem gerekiyordu zaten. Kadın yeniden seslendi, "ceketini aldın mı?" Bu öyle içten bir seslenmeydi ki bir an duraksar gibi oldum ama durmadım. Duraksamadım bile aslında. Duraksar gibi oldum. Kadın yeniden seslendi, "ceketini aldın mı?" Sanki boşluğa konuşur gibiydi. Cevap veren de yoktu kendisine. Aslında galiba kadın da yoktu. Sadece bir ses vardı çünkü. Ben kadını görmedim çünkü. Pencereden gelen o içli sesi duydum sadece. "Ceketini aldın mı?" Yürümeye devam ederken öyle, bir kez daha "ceketini aldın mı?" diye soracak olursa dönüp yapışacaktım dudaklarına, o noktaya geldim artık. Kendisini pencereden aşağı çekip, "aldım lan aldım, vıcansız kadın, aldım lan ceketimi aldım" diye haykıracaktım bir yandan da sarsılarak titrerken. Gerçekten bunu çok istedim. Bir kez daha sorması için dünyaları yakabilirdim. Durdum. Sırtım sese dönük durdum öyle. Konuşan ses sustu. Ceketin akıbeti sorulmaz oldu. Bekledim biraz daha. Son ana kadar ümit ettim. Sokağın ortasında öyle duran biriydim. Karanlık. Sokak lambasının cılız ışığı gölgemi uçuz bucaksız ediyordu. Hafif bir rüzgar çıktı. Yerden yürüyen. Ceketim havalandı. Kuru yapraklar da uçuyordu. Bir kez bile dönmedim, bakmadım arkama. Sesi yaşımaştım, ve o bana yetmişti sanki. Uçuşan ceketimle yürümeye devam ettim. Yoluma doğru. Yolum uzaktı, yolum dikenliydi. Ve ben tekin değildim. Artık hiçbir şey tekin değildi. Hiçbirimiz güvende değildik.

Sevgililerdeki "beni değiştirmeye çalışma lütfen" muhabbetini ben hiç anlamıyorum. Arkadaşım ben seni değiştirmesem kimi değiştireceğim. Sevgilimsin lan sen benim, elbet değiştireceğim. Sana en yakın benim, benden başka kim bu kadar önemseyebilir seni. Kimsenin umurunda olmayabilirsin, ama benim umurumdasin. Ben istiyorum ki sen iyi ol. Dışlerini fırçala istiyorum, çok mu şey istiyorum. Ben bunu senin için söylüyorum. Sonra kış kaşımak nasıl pis bir alışkanlıktır yarabbi. Bütün ne kadar pantolonun eteğin taytın varsa hepsinin kışları delik deşik. Bu nasıl pis bir alışkanlıktır. Ben sana bunu söylemeyeim mi. İnsanı da rezil ediyorsun. Değiş lan biraz ayı. Gerçekten iğrenç bir insansın. Fakat gel gör ki seks güzel. O konuda muhteşemsin bak. O uzun bacaklardan, o Pink Floyd posterindeki poplardan olan popondan kopamıyorum. Çünkü böyle bir popo da ayda yılda bir gelir. Gerçekten hiç bilemiyorum. Değiş lan biraz. Kitap oku biraz. İnsan içinde dangoz dongoz konuşuyorsun, vallahi üzülüyorum. Değiş oğlum değiş bak ha. Ağzını burnunu kıracağım bak senin, bak o olacak en sonunda ha. Çorapla uyumak ne demek, dışarıya çıktığın kıyafetle uyumak ne demek. Tövbe yarabbi ya.

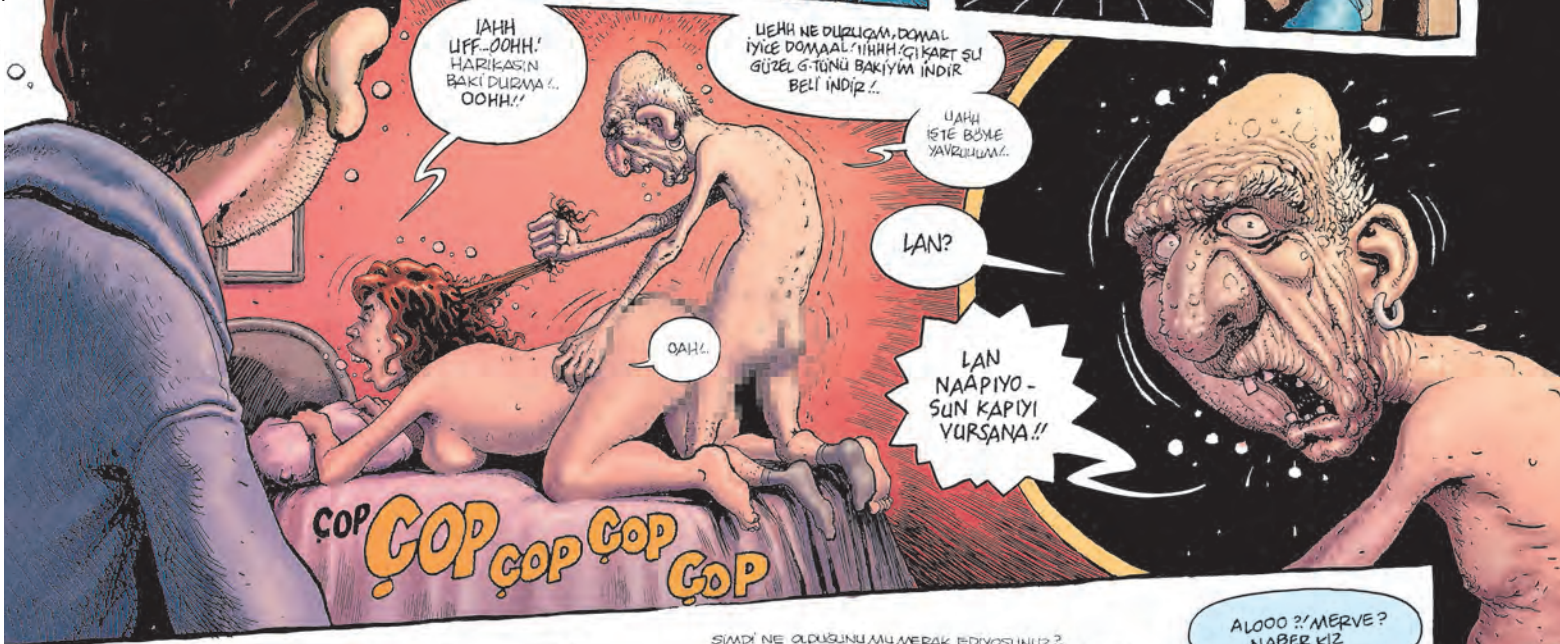
Tuvalette de mahsur kalmayaydım iyiydi. Kaldım ama. Bir benzin istasyonunun tuvaletinde. Bursa'dan Eskişehir'e giderken. Dedim su alayım madem, tuvalette de gireyim. Öyle olsun madem dedim. Önce tuvalette girdim. Kapalı tuvalet. Çıkacağım, çıkamıyorum. Sürgülü kilit, geri sürülüyor. Halbuki kapatırken ne de güzel sürülmüştü. Bir iki denedim, ı-ıh. Zorladım, norto. Açılmıyor bir türlü. Yardım çığlıkları atmaya başladım. Aslında o kadar büyük infial göstermemeye gerek yoktu, fakat ne bileyim, korktum yani. Tuvalette kapalı kalmak ne demek ya. Olabilir mi böyle bir şey. Lütfen ama. Ya kimse gelmezse. Ya ben kalırsam orada. Bir de ben çok şanssızım. Kimsenin gelmeyeceği tutar. Olur yani öyle şeyler. Biri geldi sonra. Tuvalette mi kaldın

YERALTI ÖKÜLERİ

"moruk"

ERSİN KARABULUT
Geçen haftadan devam

ANNEDE ONAY VERİNCE GİTTİK İSTEDİK KIZI... SONRA DA İSTE SÖZ NİSAN FİLAN... AZ KALMIŞTI EVLENMEYE...

BAYILMIŞIM...

KENDİME GEL - DİŞİMDE DEDE - MİN ÖZEL MUA - YENİHANESİN - DEYDIM...

TANSİYON DÜŞ - MÜŞ. ÖNEMLİ - BİŞEY DEĞİL - DEDİ... BİKAÇ - İLAÇ VERDİ - FİLAN...

KENDİMİ ÜZER - SEM YORAR - SAM VİNE - OLUYALIS...

... ..

Bİ'DE BUNLAR - DAN SONRA - ESMA'YLA - CİDDİ OLDUKLA - RİNİ EVLENMEYİ - DÜŞÜNDÜKLE - RİNİ SÖYLEDİ...

arkadaşım dedi. Dedim vallahi kaldım. Haa, döndür kolu dedi. Kola bakıyorum, kolda öyle döndürülecek bir yer göremiyorum. Dedim bu kol sürgülü. İttir dedi. Dedim yani ben çok itirdim, bir şey olmadı, bir sonuç alamadım, ama sizin için bir kez daha ittireyim madem dedim. İttirdim, ı-ıh. Baktım olacak gibi değil, kabini zorlamaya başladım. Kabini zorlamak derken, yandan gevşetmek. Yani kilidi değil de kabini sürmek. Prefabrik sonuçta, sürülür mü sürülür. Tüm kuvvetimle sürdüm kabini, dışarıdaki adam da kapıyı ittirince ucu ucuna kurtularak kilit, açılverdi kapı. O anki

mutluluğumu anlatamam. Fakat kabin ittirmek aklıma gelmeseydi itfaiye çağırarak zorunda kalacaktım. Büyük bir beladan kurtuldum. Suyumu aldım, atladım arabaya, ve arkama hiç bakmadan gaza bastım. Hiç ama.

æ Bu arada Özlem'im benden mütemadiyen para tırtıklıyor. Hep yaptığı şey de nereden anlıyorsun diye soracak olursanız ben onu anlatayım kısaca. Şimdi Hazar Bey üst kata çıkmasını diye, önce merdivenli odanın kapısının önüne, sonra da merdivenin önüne engel koyduk. Kapının önüne çocuk yatağı, merdivenin önüne içi dolu dev koli. Bazı

sabahlar uyanıp yukarıya çıkmak istediğimde yatağın ve kolinin yerinden oynatıldığını görüyorum. Haah diyorum, yine bir tırtık olayı gerçekleşmiş. Böyle böyle fakirleşiyorum, resmen o oluyor.

æ Hoşça kal.

"O kadar saçma ki!"
Her Çarşamba / Kadıköy Bahane Kültür Salon / Saat: 21.00 /
bilgi: 0216 345 54 49
17 Kasım Cuma / Çorlu Memduh Şevket Esendal Sahnesi / Saat: 20.30 /
bilgi: 0536 910 27 81
18 Kasım Cumartesi / BKM Mutfak Çarşı / Saat: 20.00 /
bilgi: 0212 327 72 00 (İstanbul komedi festivali)
23 Kasım Perşembe / İzmir Alsancak Bios / Saat: 21.00 /
bilgi: 0530 575 23 96

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 17: 0 Gün Binlerce İnsan Haşlanmış Sebze Yedik ve Lordu Dinledik

Lord Magnussen tahta çıktığı gün bütün halkı huzuruna toplamış ve şu etkileyici konuşmayı yapmıştı:

Merhaba. Babam lord, bildiğiniz gibi uzun süredir çekmekte olduğu gut hastalığı nedeniyle dün akşam saatlerinde aramızdan ayrıldı. Ölünün arkasından, hele ki naaşı henüz soğumamışken olumsuz şeyler konuşmak istemem. O da öyle bir insandı diyelim. Gut hastasının yiyeceği şeyler bellidir, yememesi gereken şeyler bellidir. Zaten en başta aşırı et tüketiminden dolayı ortaya çıkan bir hastalık. Av etleri, pastırma sucuk salam gibi işlenmiş etler, alkol, havyar midye istakoz gibi deniz ürünleri ve kızartma yiyecekler kendisine tamamen yasaklanmıştı biliyorsunuz. Hamur işleri, şerbetli tatlılar, tam yağlı beyaz peynir falan da hakeza. Ancak rahmetli lord babamız, eti peyniri bırakmak yerine bizleri bırakmayı tercih etti. Evet keyfine düşkün bir insandı, yemeyi içmeyi severdi. Hatta aranızdan "erkek gibi yaşadı, erkek gibi öldü" diyenler de olacaktır. Onu yakından tanıyan, son günlerine tanıklık etmiş bir oğlu olarak size üzülerek bildiriyorum: pek öyle olmadı. Düşündüğünüz gibi son ana kadar "Hayat yaşayanlar içindir! Bu sözümü unutmayın çocuklarım! Yaşamaktan vazgeçen zaten ölmüş ancak gömülmeyi unutmamıştır! Madem ölüm şatomuza geldi, bize yakışan misafirimizi en güzel şekilde ağırlamak ve bu soylu misafirin gönlünü ziyafetler ve eğlencelerle hoşnut etmektir... Haydi şimdi et getirin, şarap getirin, en güzel peynirlerimizi getirin. Yiyeceğiz, içeceğiz, mutlu olacağız!" diye bağırarak etkileyici hareketler yapmadı. Son günlerinde hırsız gibi gece yarılarında mutfağa iniyor, elinden alacağız korkusuyla sarayın kedileri için alınan aç-bitir salamları üçer beşer ağzına tıkıyordu. Yatağının başucundaki komodinde, iç çamaşırlarının arasında bisküvileri, gofretleri topkekleri saklıyordu. Bunu biraz düşünün, hazmedin... Saygıdeğer lordunuz iç çamaşırı çekmecesinde topkek saklıyordu. Bunları sizi sevdiğim için anlatıyorum. Sizleri samimiyetle sevdiğim için sizleri kırmayı göze alarak anlatıyorum. Son dönemde ben biraz yıprandım.

Neyse uzatmayacağım. Buraya da sizi topladık, hem ölünün ardından güzel anlamlı şeyler söyleyelim, hem de işte "lordlar fanidir, sevgimiz ölümsüzdür. Derebeyliğimiz payidar olsun, avımız bol, hasadımız bereketli olsun. Çok yaşa Magnussen Derebeyliği!" diye

bağıralım, biraz morallerimiz yerine gelsin diye ama halimizi görüyorsunuz. Adetlerimizi biliyorsunuz, bizde ölünün ardından şölen sofraları kurulur, ziyafetler verilir. Buraya "mangal yakılır, halka köfte ekmek sucuk ekmek dağıtılır, şarap mahzenlerinden güzel şarap dağıtılır" beklentisiyle geldiğinizin farkındayım. Son bir yıldır lorddan köfte şarap kaçırmaya çalışıyoruz şatonun içinde. Leydi annem perişan oldu bir senedir, "oğlum lord baban beni dinlemiyor, sen biraz sert konuş, en azından şarap içmesin" diye bana yalvarıyor. Kaç kere konuştum, her seferinde edilmedik küfür bırakmadı. Sen şerefsizsin, sen böylesin, sen böylesin, senden hiçbir şey olmaz, ben lordum bana karışamazsın, daha bir sürü şimdi burada söylemeyeyim sinkafı laflar. İnsan kendi çocuğuna bunları der mi ya? Ne için? Köfte yeme, şarap içme dedik diye. Üzerime de yürüdü, vurmaya da kalktı. Bunları siz bilmiyorsunuz. O yüzden bu akşam

köfte yok, şarap yok, sucuk yok. Görünce sinirim bozuluyor. Onun yerine bir senedir lord babama yedirmeye uğraştığımız diyet menüsünü hazırlattım size. Yersiniz yemezsiniz, sizin bileceğiniz iş. Yemiyorsanız kuşlara ya da saray bahçesindeki tavşanlara verebilirsiniz, yağsız haşlama sebze var menüde, hayvana zararı dokunacak bir şey yok. Bu vesileyle şunu da bildireyim: Hayvanlar yer diye saray tavşanlarının bulunduğu bölme makarna yemeği döken şahıs ya da şahıslar yakalandığında en ağır şekilde cezalandırılacak. Tavşanın makarnayı sindirmesi imkansız. Kuşa da makarna veriyorsunuz, köpeğe de makarna veriyorsunuz. Cümle tabiatın önüne tencere tencere makarna döküyorsunuz. Kafanızda en ufak bir soru işareti yok makarnayla ilgili, bütün tabiata can olur zannediyorsunuz. Oysa

severek yeseler de tavşanlara makarna vererek onlara iyilik değil, aksine kötülük ediyorsunuz. Tıpkı rahmetli lord babamın kendine ettiği gibi.

Sevgili Magnussen'liler! Rahmetli lordumuz sadece benim değil, hepimizin babasıydı. Lord babamız dev bir köfteye binerek geri dönmemesine gitti, kaçarcasına aramızdan ayrıldı. Son zamanlarında yurtdışına taşınmak isteyen vatandaşlarımızla özel olarak ilgileniyordu, hepsini tek tek yanına çağırıyor, "belgeleri nasıl hallettiniz, vatandaşlık için ne istiyorlar, yunanistanda iki yüz elli bin yüroluk ev alınca yunan çat diye vatandaşlığı veriyormuş, kanada seni puanlıyormuş, puanın yeterse oturma izni mi veriyormuş?" şeklinde sonu gelmez sorular soruyordu. Gerçekten istediği neydi? Bu yaştan sonra kendi lordu olduğu ülkeden "burada yaşanmaz aga, bunlar yine iyi zamanlar, bak görürsün on yıl sonra bugünleri de arayacağız" diye kaçıp yurtdışına mı taşınmayı kuruyordu kafasında? Yoksa "doksanlılar şimdi yirmiyedi yaşında" gibi pis hesaplara kapıldı da, yıllar önce kapanan gönül defterlerini tekrar açmaya, akşamları gençlerin gittiği barlara gidip "ben lorddum ama bir gün uyandığımda hayattan istediğimin bu olmadığına

karar verdim, her şeyi geride bıraktım ve sadece bir sırt çantasıyla yola çıktım ve buradayım" muhabbetinin ekmeğini yemeye mi niyetlendi? Bilmiyorum. Bildiğim, lord babamızdan öğrendiğim tek şey; insanın gönlüne gitmek isteği düştüğü zaman bunun dönüşü

yok. İşlerini uydurabilen şengen vizesini alına yapıştırıp küçük danslar ede ede gidiyor, işleri uyduramayan rahmetli lord babamız gibi köfteye salama binip başka diyarlara göçüyor.

O yüzden lord babamızın trajedisinden dersler alalım. Gitmek isteyen açık açık ben gitmek istiyorum desin, kimse de gitmek isteyene kal demesin. Biz de bu iş için gerekli adımları atacağız. Pasaport ücretlerini on lira gibi sembolik bir ücret yaptık. Gerekli belgeleri azalttık, bunun yanında yurtdışına çıkmaya karar veren bütün vatandaşlarımıza benim şahsım adına yazılmış referans mektubu yazıyoruz. Vize başvurusunda yardımcı olacaktır diye umuyorum. Hepiniz hakkında söyleyecek birkaç güzel sözüm var. Son olarak da derebeyliğimizi aşırı çağdaş, refah düzeyi yüksek ve zengin bir ülke yapmaya uğraşıyoruz. İsveç, norveç gibi ülkelerden insanlar getirttik. Onlar şimdi bakıyorlar, nasıl yapabiliriz diye. Pasaportumuzun değeri arttığında oturma izni falan daha kolay alınabilir hale gelecek yabancı ülkelere. Unutmayalım ki gitmek isteyen kalsa da durmuyor, bir şekilde gidiyor. Benim söyleyeceklerim bu kadar, şimdi meyve servisi için servis bölgesinde sıraya girebilirsiniz. Hepinizi sevgiyle selamlıyorum. Hoşçakalın!

GAME OF THRONES DÜNYASI... KİŞİTEPESİ NEDİR?

Özünde bir hipster barı olarak açıldı. Yoğuşmalı sakallıların doluştuğu bir gün soğuktan çığlar döndü ve orası kaleye dönüştü. Kale dediğine bakma, Yabaniler'in gözünde AVM...

GECE NÖBETİ, SADECE GECE Mİ TUTULUR?

Hayır. Pustan dolay günü gecesi, azmanı cücesi, gogygoyu gıybeti, fuhuşu serveti bir birine karışmış ortam zaten. Gündüz vakti de rahat değilsin ki üstüste iki an, bir de geceyi düşün, işte o nöbet bu nöbet...

YABANİLER, KİME GÖRE VE NİÇİN YABANI?

Kahvaltıda sincip pıyiorlar, var mı dahası? Yirmi yaş dış oyuklarında bir çift suna beslenir! Çok afedersin, ele geçirseler, çevirmen Eşşek Heri'fi çöp şiş yapacak tıynetne canım bunlar...

JORAH MORMONT NEYİN PEŞİNDE?

Khaleesi'nin aşkıyla yanaröğlü. Kolektif görselimizde, bilhassa esas oğlanın olmadığı sahnelerde mahallenin güzel kızına abayı yakarı Yalçın Gülhan veya Salih Kırmızı hayaline denk gelir. Gayretkeş aşkıyla ejderhaları bile çileden çıkarmış, ejderhalardan biri gökyüzüne ateşle "Bu aşk kitabının yazarı nerde!?" yazmıştır...

EJDERHALARIN ANNESİ VAR, PEKİ TEYZESİ?

Sözkonusu Ömercik değil, Sezercik değil, ejderhadan dem vuruluyor. Ejderha dediğin, dinazorun bile nostaljisi. Ejderhadan kasti, kıvıl kıvıl enerji... Sülale olmaz yani, özel üretim, az sayıda. Komple çelik. Sinirleri diyorum. Ağzıdan alaz veriyor haylazlar. Anne burda sembolik. Manavın durduk yere, müşteri kadına 'Anne' demesi gibi...

EJDERLE EJDERHA ARASINDAKİ FARK NE?

Ünlem oluyor. "Sen ha! Vay ejder ha!" gibi. "Ben ha, neymişim böyle lan" da gibi. Düşün, o bile ondan öyle bahsetmiş.

LANNISTER'LAR NİÇİN BORÇLARINI DAİMA GERİ ÖDERLER?

Yedi Tanrı'dan korkmuyorsan, Harpiya'nın Oğulları'ndan utan be arkadaş. Bir sülalede, ilaç için hiç mi iyi bi huy bulunmasın? Apaşlık - serserilik - sızmalı uyanmalı sevimcilik bunlarda, çyandan beter kral bunlarda, harabat ehlini hakir görmeler mi istersin, misafirin şarabına uğundurup bırakan zehir koymalar mı istersin, dilimize ŞEREFİSİZÖĞÜLLARİ diye çevirsen olur bunlar! En son Sör Gregor adlı zalımı icat etti sütsüz aile!

SÖR GREGOR, NE OLDUĞUNUN FARKINDA MI?

Anı yaşıyor muhtsiz!

GECE NÖBETİNE SADAKAT VE HAYATINI ADAMA, HANGİ OLAYDAN YADIGAR?

Orada ancak gece yaşanırsa sabah oluyor da ondan gece, çok daha mühim. Üstüste iki gece toplu halde uyuyakalıp bi dinlenseler, belki de bu kadar hır gür olmayacak. Sadakata bu kadar sadıksan evlen, çocuk çocuğa karış be adam! Bak Sam'e! Aşkınin peşinde, sıyrıldı kayıkçı kavgasından!

PEKİ HAKIKİ GECE NÖBETİNE ADANMIŞLAR KİMLER?

Ezcacılar. Gerekliğinde nöbetçi olmak için te en baştan and içiyolar. Ama tok karna içiyolar.

AKGEZENLER NEDİR?

O dönemlin trolleri bunlar. Bilmeden etmeden yoketmek için saldırırlar. Hiç olmaz, adamın canını sıkırlar.

SAM, AKGEZEN'İ NASIL ÖLDÜRDÜ?

Sabredip bekledi, hususi uğraştı, eceline denk getirdi...

TÜM BU HADİSELER TAMAMEN KAFADAN MI UYDURULMUŞTUR?

Asla! Kesinlikle! Katiyen, şüpheşiz!! Evet ne, hayır. Örneğin, taze cesedi tazılara verme Kapiçini Yerlileri'nden alınmış. "Winter is coming!" ("Kış Geliyor") mesela, çok bilinen bir Eskimo şarkısından aynen alınmış. Ayrıca bu dizinin kendi bizzat kült, esin konusu. Kuzey Kore'ye yakın kaynaklara göre, Kim İl Jong en son aynadaki suretine "ESKİ VE YENİ SAÇ MODELLERİME YEMİN EDERİM. SOFRAMDA ET VE SUYUN OLACAK! ONURUN ZEDELENDİĞİNDE KORUYUCUN OLACAĞIM" demiş. Daha n'aapsin bu dizi?!

KARA KALE NEDİR?

Orhan Pamuk kaosudur. Kara Kitap'la Beyaz Kale korsanda karışmış gibi.

Bundan bir adım ötesi "Kırmızı Saçlı Masumiyet ve Oğulları" yani. Kara Kale gerçekte, Beyaz Kitap nerede?

NİÇİN DİZIDEKİ TÜM PİÇLERİN SOYADI SNOW?

Ne diyeydik, düpedüz Piç mi diyeydik soyadlarına, hadsiz!

"İNANÇ" TAM NEDİR Kİ NE?

Allah'ın sopası yoktur. Ama Tanrılar 7 adet olunca birinden birinde bir zula olur, bir yerden bi lata çıkıverir. Ne demişler, "Cercei bil Cercei, Cercei bilmezsen, patlatırlar enseni!"

KIZIL KADININ NUMARASI NE?

Ölüyü diriltir...

SÖR ALLİSER, SON SÖZ OLARAK "SAVAŞTIM, KAYBETTİM. ŞİMDİ İSTİRAHAH EDECEĞİM" DEMEKLE TAM NE KASTETMİŞTİR?

Sör olduğu için ölürlen anlamlı söz söylemek, boynunun borcudur. Yoksa idam edilenlerden iki önceki, sör olmayan önemsiz adam "Karıma Yabanilerle savaşırsın öldüğümü yazın" diye John Snow'dan ricada bulundu ydu ya. Esasen, son sıradaki gıcık çouik de dahil, için için düşündükleri "Kızıl Kadın'ın tatlı bi zamanına denk gelsek, bizi de diriltir mi ki" tmsıdır...

"KİŞ GELİYOR" DEYİP DURMAK İLKELLİK MİDİR?

Daha ilkel i var. "İkeli" ancak bu şekilde cümle içinde geçebiliyor, bu arada. "Bu kiş zombiler geliyor, yabaniler azıyor" deseler daha fena.

REEK NE HALE GELDİ YA!

Soru değil bu, soru yok! Ha, Reek'in aktöründe sorun çıkarsa, fiziksel benzerlik nedeniyle devreye Beyazıt Öztürk sokulacak!

YENİ SEZONDA ASTAPOR'UN İYİ SAHİPLERİ İLE YUNKAI'NIN BİLGE SAHİPLERİ KAPIŞIRSA NELER OLUR?

Astapor'un oyun kurucusu yok. Her sahip de iyi değil. Benim iyi dediğime sen Tipitip dersin, o Cincik Abi der, öyle subjektif. Demirdöğümular'dan iki transfer şart. Yunkai daha formda, yılların bilgeliği var. Ortalık sütilmen. Ve hatta sübliminal. Bilingleraltında Yirmibin Timsah diyoruz buna. Yunkailer, kuzeye doğru yerin altından yürüyecek. Tabii Gurt'un da hissetmesi gerekir!

KAFANA GÖRE Mİ AÇIKLAMA YAPIYOSUN, Bİ SANİYE SEN?!

Tuz Tahtı'na yemin ederim ki mesnetsiz konuşuyorum...

"KÜÇÜK DE OLSA BİR EJDERHA İSTEDİM AMCAMDAN!" CÜMLESİNDE ÖZNE NE HALDEDİR?

Ferahfezadır. Leyla'dır. Leyla bir özne candır!

HODOR NE İSTİYOR?

Farkındalığı çoğaltarak, duyurılı bir tüketici kitlesi yaratmaya ve görünmeyen görünürlü kılmaya çalışıyor. Şaka lan şaka, koca Hodor, insan kaynaklarında mı çalışıyor? Çelebi biri Hodor, güngörmüş adam.

BRIEN NASIL KADIN ÖYLE YANI?

Altın gibi kalbi var. Ama eli ağır. Çeyizi de yoktur...

SANSA?

Arya vallah da daha karizmatik...

"DÜNYANIN TARİHİ, ŞIK ODALARDA YAPILAN HARİKA SOHBETLERİN TARİHİDİR" LAFI KİME AITTI?

İlk duyuşta Güneri Cıvaöğlü gibi gelse de, Tyrion'un lafı, ilk o dedi...

EN GİCİK OLDUĞUN FİĞÜRAN PEKİ?

Khaleesi'yi görür görmez haset tufanına kapılan ve "Mavi gözlüler cadıdır, hemen öldürün" diyen kadın ve onaylayan yancı kadın...

YÜZSÜZ ADAM BUNDAN SONRA N'APACAK?

Aylık dergi çıkaracak. Mizah, kimya, simya, edebiyat, oşinografi ve dans. Adı da NO ONE olacak. Neyse daha fazla SPOILER vermeyim, kızıyorlar!

TAHT KİMİN HAKKI?

Dişilerde Khaleesi'nin, erkeklerde John Snow'un. İkisi barabar olursa gönüllerin koalisyonu olur.Aranje y de Cüce Tyrion... Bak Goffrey'e gene celallendim, yakınında Tyrion var lan, faydalansana!

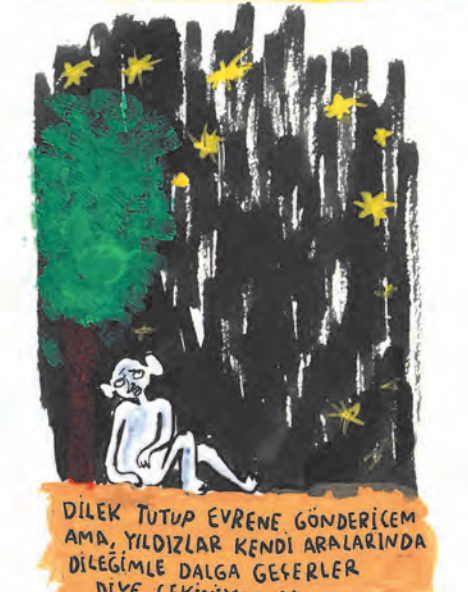
Not: 17 Kasım 2017 cuma gecesi, 3.Ankara Uluslararası Komedi Festivali kapsamında, "Nefes" adlı mekanda yapılacak "Açık Mikrofon" gecesini sunacağım. Haftasonu da Yenimahalle Nazım Hikmet Kültür Merkezi'nde iki günlük mizah atölyesi var. Görüşmek üzere Ankaralılar...

vedatozeniro@gmail.com

Mustafa Satıcı

CEM GÜVENTÜRK

“kendimi
durduracak
değilim”

Fırat Budacı

BU KOLONYA HEPİMİZİN

Bizim evde televizyonun altındaki dolapta her zaman iki üç şişe kolonya olurdu. Hastalık zamanlarında komşuların getirdiği kolonyalardan oluşan bu kreasyon, annem tarafından başkalarının hastalığında kullanılmak üzere stoklanırdı. Ev hanımları tarihinde, bu kurnaz düşünce yüzünden (biri hasta olsa da götürsek) binlerce Tariş kolonyası

hiç açılmadan ev ev dolaşmıştır. Firmanın bu kısır döngüden haberi olduğunu sanmıyorum. Aynı “anne tipi kurnazlık” yüzünden insan bedeni görmeden yıllarını geçiren nevresim takımları olduğu da biliyoruz. Babamın mide kanaması geçirdiği günlerde bize gelen gül desenli bir nevresim takımı, bizden çıktıktan yaklaşık bir yıl sonra yine babamın yaşadığı bir kalp spazmı sonrası (uzaklara bırakılan bir kedi gibi) tekrar eve döndüğünde, annem, “A-aaa! E bunu ben vermiştim, çok ayıp!” demişti. Aslında bu bir milat olabiliirdi. “Güllü Nevresim Skandalı”yla bilinçlenip olay protesto edilerek bu döngü kırılabilirdi. Fakat annem sanki şaşırın kendisi değilmiş gibi, güllü nevresim takımını Sema Teyze’nin o yıllar çocuklara söylenmesi ayıp kabul edilen ameliyatı (Sema’nın gizemi) için kullandı. Birilerinin hastalığı durumunda ülkemiz anneleri ortak bir bilinçle aynı davranış kalıplarını tekrar ediyordu: Telefonla haberi al / haberi verene “A-aaa!” de / aldığı haberi en az üç kişiye yay, onlar da “A-aaa!” desin / bütün A-aaa’lar ziyaret günü ve saati için anlaşsın / ziyaret sırasında çok üzül / kolonyaları ve nevresimleri teslim et / eve dön / lakşam evde kocana hasta arkadaşını anlatarak, “çok çıkmış zavallı!” de / kocan “kim çıkmış?” desin / kocanı ilgisizlikle suçla ve yat...

Annem, yıllar içinde, kötü haberleri vermek için kendine has bir ses tonu geliştirdi. Kelimeler daha haberi tamamlamadan, annemin ses tonundan memleketteki boşanma, kavga, bahtsız evlilik, kanser, felç, ameliyat gibi gelişmelerle karşı karşıya olduğumu anlayabiliyordum. (Memleket: Olayların hiç durulmadığı, siz ne kadar uzakta yaşarsanız yaşayın kötü haberlerini üreterek, anneler vasıtasıyla size kendini düzenli bir biçimde hatırlatan hastalıklı toprak parçası.) Önce birini zorla hatırlatıp hayal meyal

bir görüntü oluşturmak, sonra da bu bulanık şahsiyetin hastalığından uzun uzun bahsetmek üzerine kurulu bir sistem bu. Annem telefonda, “Hani İncesaray apartmanında bir karşı kapı komşumuz vardı, hatırlıyo musun sen onu?” dediğinde, eski komşumuzun iç organlarından birine doktorların açıp baktığını anlamam zor olmadı. “Yok, hatırlamıyorum,” dedim. Hatırlamıyor olmamı pek ciddiye almadı ve direk kadının içine daldı: “Kadıncağzın safra kesesini almışlar.” (Kadıncağz: Ameliyat sonrası hacmen azalan kadınlara verilen isim.) “Öyle mi?” dedim. “İstanbul’da olmuş ameliyatı,” deyince bunun memleketten yayılmasına rağmen, telefonu kapatır kapatmaz unutulmaya müsait bir haber olmadığını hissettim. Yanılmamışım. “Git bizim namımıza da bir ziyaret et,” diye devam etti annem. (Namımız çok önemlidir bizim: “Budacılar, safra kesenizin alınması hususunda çok üzgünler. Ve onları temsilen ben küçük oğul buradayım. Namımız yürüdüğü için biz iyiyiz. Ya siz?”) Gitmemin gereksiz olduğunu, safra kesesinin tıpkı bademcikler ve 20 yaş dişleri gibi patır patır alındığını, bu organların zaten alınmak için var olduğunu bir türlü anlatamadım. Tartışmamız uzayınca en büyük silahını çıkararak, “vicdan!” diye ateşledi: “Onlar zamanında sana çok baktı ama!” Resmen orantısız

güç uyguluyordu. Daha fazla direnmenin anlamı yoktu. Durduramayacaktım. Namımız yürüyecekti.

Çantamda hediye paketi yapılmış bir şişe kolonya var: Niyetim çiçek almakta, ama annem telefonda safra kesesinden açılan boşluğa törenle kolonya yerleştirmem konusunda ısrar etti. Aslında kolonya tercihiyle, çiçeği baş aşağı taşıyarak romantik görüntüyü yok etmeye çalışan erkeksi kaygıdan kurtulduğuma da memnunum. Takside nevresim takımı ve kolonyanın sihrini düşündüm. Taksinin camına vuran yağmurdan olacak, nevresim takımı ve kolonyanın hastalıklarda neden tercih edildiğiyle ilgili tespitim mısralar halinde düştü aklıma: Hastasın sen, bak bu nevresim takımı, açar

yatarsın / Hastasın sen, bak bu kolonya, sürer ferahlırsın / Safra kesenin yokluğunda umarım çok zorlanmazsın...

Hastane odasının kapısından içeri baktım, “Duyunca hemmen apar topar geldik,” diyordu bir kadın. Sonra küçükken benle ilgilendiği iddia edilen Safra Kesesi’ne baktım. Tanyamadım. “Nasıl üzülük, nasıl üzülük...” deyip kafasını salladı bir başka kadın. Bir diğeri, “Maşallah iyi gördüm ama seni,” dedi. Onları da tanııyordum ama bu lafları, hareketlerini, yüzlerine takındıkları ifadeyi çocukluğumdan beri çok iyi tanıyordum. İçerde sahte duyarlılık terörü esiyordu. Sadece ziyaret süresi

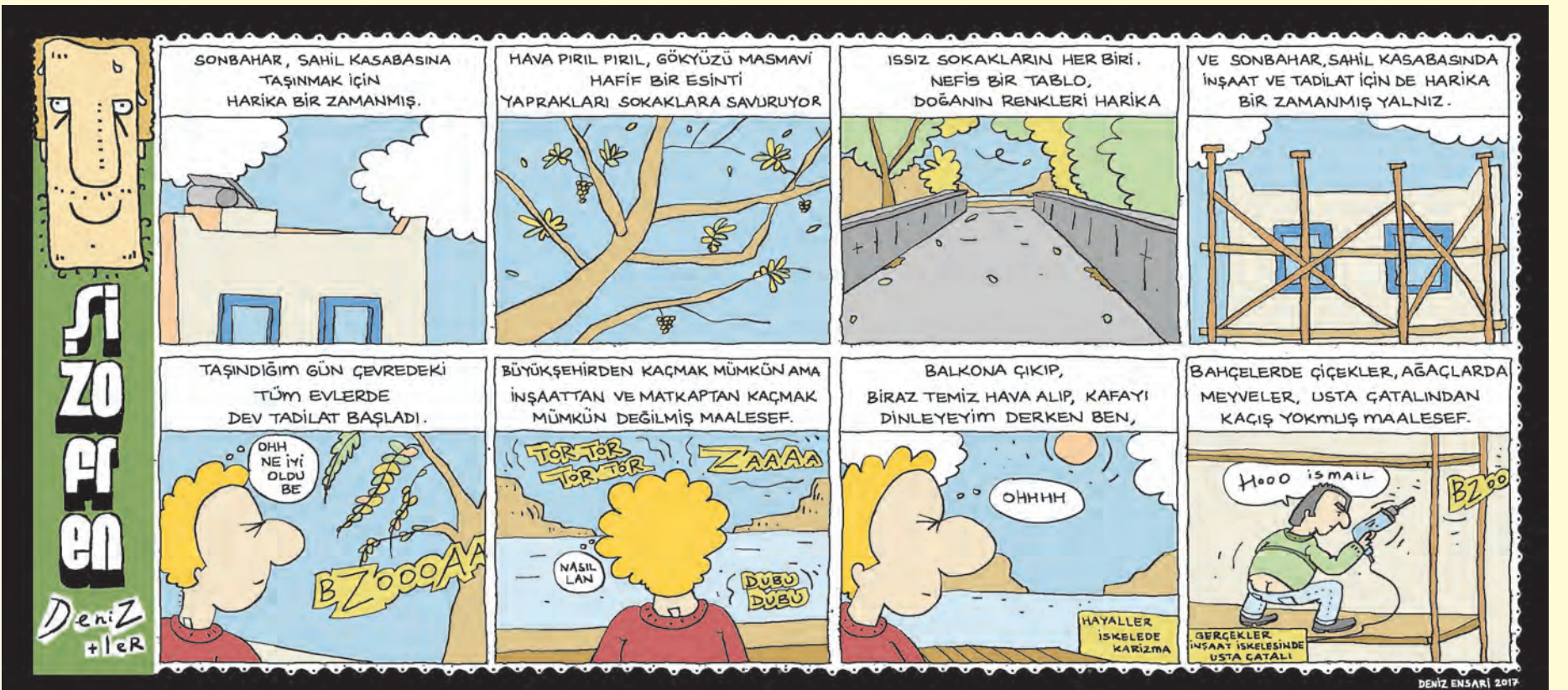
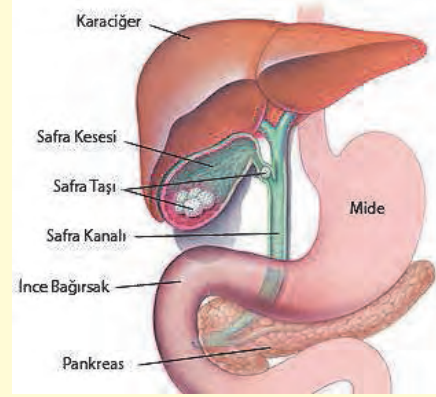
boyunca üzülen bu kadınların gitmesini beklemeye karar verdiğim an beni gördüler. Derhal üzülerken içeri girdim. Ziyaretçi kadınların üzüntüsü tepeden tırnağa beni süzerken bir anda kayboldu. Özellikle bir tanesi, ayakucumla kafamın tepesi arasında 4-5 kere gidip geldi. Bakmaların ardı arkası kesilmiyordu, sanırım Safra Kesesi’de de beni tanımamıştı. Köklerini açıklamak zorunda kaldım. Safra Kesesi kim

olduğumu öğrenince, beni büyük bir hararetle karşıladı, ne kadar değişmiş olduğumu üst üste tekrar ederek elini öptürdü. Sonra, “Benim elimde büyüdü bu,” diyerek ziyaretçi kadınları beni yeniden süzmeye davet etti. Bugünkü yazma becerimle, 4 adet orta yaşlı kadın tarafından yakın mesafeden süzülmenin zorluğunu sizlere anlatmam mümkün değil. Tam o sırada hemşirenin içeri girmesi büyük bir şanstır. Kadınlar, süzme alanlarına giren bu yeni canlıyla ilgilenmeye başlayınca beni

biraktılar. Kısa bir süre sonra da yıllanmış kolonyalarını bırakıp gittiler. Konuşacak hiçbir şey bulamadım. Safra Kesesi, bütün boşlukları onun elinde büyüdüğümü iddia ederek doldurdu. “Ben sizi hatırlayamadım,” diyemedim. Yaklaşık beş dakika sonra odaya giren bir adam (kocasıymış), kim olduğumu öğrenir öğrenmez, “Hay maşallah ne kadar büyümüşsün, sen bizim elimizde büyüdüün sayılır,” deyince, “Ulan annem nerdeydi benim?” diye düşünmek zorunda kaldım: O yıllar çok hastalık vardı yavrum, annem tüm sene ev ev dolaşıp kolonya dağıtmak zorunda kaldı. O yüzden seni biz büyüttük. İyi bir çocukun sen, taa o zamandan belliydi safra kesem alındığında beni ziyarete geleceğin.

Odaya yeni gelen insan Safra Kesesi’nin kardeşi. Onu da hatırlamıyorum. Ama tanıtımını yapılır yapılmaz, ne dediğini tahmin edersiniz: “Aaa bu o Fırat mı? Vallahi tanyamadım, sen bizim elimizde büyüdüün sayılır.” Durum iyice garipleşmeye başlamıştı. Hiçbirini hatırlamıyordum. Kimdi bunlar? Kaç kişinin elinde büyümüştüm? Gerçek ailem bunlar mıydı? Ben namı yürüyen bir Budacı değil miydim? Annem ellerinde büyümem için bu kadar insanı neden seferber etmişti? Annem sen küçükken deri pantolonunu giyip bir Chopper’in arkasına atladı ve gitti. Tam bir yıl geri dönmedi yavrum, o yüzden seni biz büyüttük. İyi bir çocukun sen, taa o zamandan belliydi bana kolonya getireceğin. Bir tür kimlik bunalımıyla çıktım odadan.

Hastanenin dış kapısından çıktığımda kolonyayı bırakmayı unuttuğumu fark ettim. Yeni ailemin yanına dönmeyi canım istemedi. Elleri büyüdüğüm bir dördüncü kişiyle tanışmak istemiyordum. Kolonyayı açıp yüzüme sürdüm. Kimlik bunalımı yaşıyordum. Biraz ferahlamaya ihtiyacım vardı.

nisan hakan

BEBEĞİM, CANIM... ESKİDEN TELEFON MU VARDI, WATSAPP MI VARDI? ALDATAN ERKEK KARISINA YAKALANMAK İÇİN EVE YAKASINDA RUJ İZİYLE VEYA CEBİNDE KIRIGININ VE SİKALIGIYLA GELİRDİ... 2017'DE YİZ KÖR OLMAYASI!! NİYE BANA YAKANDAKİ RUJ İZİYLE YAKALANIYOSUN? NE KADAR GERİ KAFALISIN YAA!!

SANA OLAN DUYGULARIMDAN EMİN OLMAK İÇİN SON Bİ KEZ DAHA SENİNLE YATICAM... BİR ŞEY HİSSETMİYORSAM DİĞER GÖRÜŞTÜĞÜM ÇOCUKLA BİRLİKTE OLUCAM...

Eskiden ütü bozulunca tamir ettirilirdi. Şimdi ise çöpe atılıp yenisi alınıyor. Güncümüz ilişkilerinde de bu böyle artık... Her şey ütü yüzünden...

AHA ESKİ SEVGİLİMDEN UZUN NEFRET DOLU Bİ MESAJ GELDİ! HALA BANA Bİ ŞEYLER HİSSETTİĞİNİ BİLİYORDUM, HİSSETMESE UMRUNDA OLMAZDIM!...

Bir insan bir yere bakıyorsa orada ilgilendiği bir şey vardır. Bir insan bir yere hiç bakmıyorsa orada ilgilendiği bir şey kesinlikle vardır. -Freud

HAMİLEYİM... NEAA HAMİLE MİSİN?!! ALLAAAAHH! RÖAAAGH! HOĞAAÖÖRAAA!...

KESTİİİİK! KIZIM NE DİYON SEN?...

NOOOLLUUR KARICIIM!... ÖFF TAMAM AMA SADECE BEŞ DAKİKA, DAHA PAZARA GİDİCEZ...

HAHA ESKİ SEVGİLİMDEN UZUN NEFRET DOLU Bİ MESAJ GELDİ! HALA BANA Bİ ŞEYLER HİSSETTİĞİNİ BİLİYORDUM, HİSSETMESE UMRUNDA OLMAZDIM!...

Bizimkiler

Fırsat buldukça izlediğim hâlde benim için en büyük muammalardan biri Bizimkiler dizisidir. İlk bölümler TRT tekel olduğu yıllarda ya da bizim gidip de Magic Box Star 1 izlemek için dünya kadar para verip çanak anten ve kutu almadığımız için evde bir tek TRT olduğu yıllarda yayınlandığı için ilk bölümleri daha net hatırlıyorum. Zaten ya onu seyredeceksin ya da TRT 2'de Necdet Evliyagil şiir okuyor olacak. Şiirle ilgili bir sorunun yok da Necdet Evliyagil amcamız bana kalırsa televizyonda ancak askeri darbe bildirisi okumaya müsait bir ses tonuna sahip. Gerçi onda da söyleyemediği, yuttuğu harfler falan var, millet darbe bildirisi dinlerken dayanamaz güler. Bak fena da olmazmış. Bence darbe bildirisini Beyazıt Öztürk'e okutsalar millet uyanana kadar atı alan Üsküdar'ı geçermiş. Aman dur, eşoğluşeklerin aklına karpuz kabuğu düşürmeyelim.

Her neyse, Türkiye'deki bir kuşağın ruhunda onulmaz yaralar açan, yani en azından benimkinden açan Bizimkiler dizisinin ilk sezonunda Almanya'dan kesin dönüş yapan bir aile, ki "Bizimkiler" bunlar oluyor herhâlde, camdan bakan sarhoş bir şair falan var. Düşünecek olursanız gayet düz bir dizi. Herkesin kendi apartmanına benzettiği bir apartman, herkesin kendisine ya da etrafındakilere yakın bulunduğu karakterler falan ama... Aması var işte.

Zira sonraki yıllarda arada bir koptuğumdan dizideki her şey benim için bir enigma oldu valla. Ha yok hayır, matematik bilmeyen gerçek gazeteciler gibi "Abi dizideki oyuncuların çoğu hayatını kaybetti," şaşallığı yapmayacağım. Ortalama insan ömrü henüz 150 olmadığı için ister istemez eski dizilerin oyuncu kadrolarında yenilere nazaran daha fazla ölüm oluyor. Allah sizi inandırсын sinemamızın efsane yönetmenlerinden Muhsin Ertuğrul'un çektiği filmlerde kim oynadıysa hakkın rahmetine kavuştu. Aman durun, öbür eşoğluşeklerin aklına da karpuz kabuğu düşürmeyelim, sonra yarın gazetenin sitesinde "Kahveci Güzel Filminin Laneti! Filmdeki ışıkçıdan yönetmene herkes öldü!" diye resimli galerili haber yapiverirler.

Bizimkiler dizisi benim için tamamen senaryosundan ötürü bir Black Mirror, bir Twin Peaks hâline geldi. Bir kere bir ara başroldeki Almanci aileden sonra apartmana başka bir Almanci aile daha taşındı ama allah için bizim başroldeki aileyle bu yeni taşınan Almanci aile arasında bu konunun muhabbeti hiç geçmedi. Arkadaş Almanya'nın düşman bölgelerinden mi geldiniz, biriniz Protestan kuzeyden, diğeriniz Katolik güneyden mi kesin dönüş yaptınız da bir gün olsun Alıncılık üzerine bir sohbetiniz olmadı? Ayrıca apartmana sonradan taşınan ailenin Alıncılığı her sahnede davul zurna ile duyurulurken "bizimkilerin" Alıncılığının ilk bölümden sonra lafı bile edilmedi, nasıl olacak bu işler? Onca yıl Almanya'da kalan "bizimkiler" bir bitte şön demeyi öğrenemedi mi de öbür Almanci ailenin annesiyle ya da konuşurken araya Almanca attıran çocuğuyla iki kelime Almanca konuşmadılar? Hayır neredeyse anne babasını canlandıran oyuncuların daha yaşlı adamı onların çocuğu diye "cast etmelerine" hiç girmiyorum. Valla ben öyle aile görsem "Çocuğu hazır mı aldınız?" diye sorarım. Ha dayacağımı da yerim ama sorarım. Dayanamam. O dayığı yeme bahasına o soruyu sorarım arkadaş.

Diğer bir fantastiklik de şu: İlk sezondaki karısına "vallahı bugün iki sayfa yazdım," diye diller döken Cemil kardeşimizin şairliği ne ara unutuldu hiç anlamadım. Tamam bilhassa atletli şairle düz denyo arasında pamuklu atlet ipliği kadar ince bir çizgi var da, denyo şair'in düz denyodan yine de bir farkı var. İyi ya da kötü değil, tercih meselesi ama ne bileyim denyo şair arada kimsenin duymak istemeyeceği devrik cümleler kurar, insanın içine baygınlık getirecek çokkun dizeler fıskırtır falan. Ama senaristler sarhoş şairi, düz denyo sarhoş yapıverdi bir kaç yılda. Hadi diyelim "Halk bunu istiyor, halk ekranda şair görmek istemiyor," dediler de böyle bir karar aldılar. E o zaman apartmana sonradan taşınan en gerçek dışı karakterler şair ve ressam ne oluyor? E hadi bunlar taşındı, bizim denyo şair öbür şairle bir kez olsun mu şiir konuşmaz? Şairlik, ressamlık yapan arkadaşlarımız şahittir ki, bu meslek grupları mesleklerini söylediğinde taksiciden berbere, vergi dairesindeki veznedardan sebze halindeki kabızımla kadar hemen herkes tarafından "A Öyle mi? Ben de gençliğimde şiir yazardım, benim de gençliğimde pastel boyalarım vardı," diye tepki alırlar. Bizim dizinin ilk sezonunda şair olan sarhoşumuz apartmana şair taşınana da mı hatırlamıyor bir zamanlar şair olduğunu? Amma içirmişsiniz lan adama, kendini unutmuş.

Ama hepsi bir yana, sezon finali yapıldıktan bir süre sonra aynı kadronun bir de yazlıkçılar diye tamamen farklı karakterleri canlandırarak dizi çekmesinin bana yaşattığı travmayı hiç unutmayacağım. Resmen ek iş yaparcasına dizi çekmek nedir? Git aynı kadroyla bir de korku dizisi çek onu da geceleri yayınla, susam sokağı çek onu da sabahları yayınla bari. Ne yaptydınız, oyuncularla sabah dokuz akşam beş mesai, yılda iki hafta izin üzerinden sözleşme mi yaptydınız anlamadım ki?

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bu ayda olmazsa gelecek ayda/
Onbir ayın birisinde gidelim"

Karacaoğlu

Kasımın kasvetinden bihaber, ısıtılı pırıltılı, "rüyaların yapıldığı, o aynı malzemeden yapılmış" uykulu bir ikindi. Bir yerlerden patlıcan kızartması kokuları. Pastırma yazı. Son sinekler. Gezi motorlarından (Hintçe mi o) tuhaf bir şarkı. Arka tarafta, yokuşa park etmiş arabaların her birinin üzerinde tünemiş birer kedi. Hepsi tek. Hiç iki tane olanı yok. Bazıları tek gözlü. Birbirlerine tahammülleri yok. (altı yedi kişilik yer var orda, hadi beş olsun) İlla tek başına olacaklar. Hazzetmiyorlar diğer kedilerden. (bi sürü tek gözlü kedi bu yokuştaki kedi kolonisinde, birbirlerinin gözlerini oyuyorlar) Böyle kedileri yargılamış gibi olunca aklıma hemen o yazı. (doğaları öyle, yok "kedi çok asil, köpek çok bilmemne...yalaka malaka" diye diye tartışan insanlara çok şaşıyorum. Yahu insan mı onlar? O şekil yargılanır mı?) Ayılıp bayıldığım, hayranı olduğum büyük şairimiz Ahmet Haşim'in köpeklerle ilgili o yazdıkları. O yazıyla karşılaştığımda. O zaman hayretler içinde kalmıştım. Tekrar tekrar okumuştum. Nooluyoruz? Nasıl olabilir. Değildir o öyle. O yazmamıştır. Yazı şöyle: "Köpekleri hiç sevmeyişi bilen" dostlarından biri ile yolda karşılaşır

Haşim ("Bize Göre" İkdâm gazetesinde çıkmış düz yazılarının derlemesi) "Bu kuduz nakili (taşıyıcısı yani), aç gözlü ve pis hayvanın faziletlerine beni inandırmak için neler söylemedi" Haşim kendisine köpekleri öven o dostuna bir çobandan dinlediği hikayeyi nakleder. Rastladığı çoban Haşim'e "bizim topumuz tüfeğimiz hep köpeklerimizdir, gece kurda ve hırsıza karşı koyunlarımızı hep onlar muhafaza ederler" dedikten sonra, köpekleri sadece kuru ekmekle beslediklerini, eğer "et" in tadını bir kere dahi alırlarsa, bu sefer, korumaları gereken koyunları yemeğe başladıklarını. Öyle olduğunda da, onları öldürmek zorunda kaldıklarını falan anlatmıştır. Haşim'in yorumu şöyle: "Bu hikâyeden sonra, ancak mahrumiyet bahasına fazilet sahibi olan böyle bir hayvanın ismini, en büyük bir küfür gibi kullanan avam hikmetinin aldanmış olamayacağını anlattım" "En büyük küfür"

Nerede o hasta annesiyle ayışığında gece gezmelerine çıkan o mahzun çocuk. Harab olmuşum. Şiirlerine tekrar baktım. "Annemle karanlık geceler ba'zı çıkardık;/ Boşlukta denizler gibi yokluk ve karanlık" "Bir lamba hüznüyle/ Kısıldı altın ufuklarda akşamın güneşi" Bu satırlar. Keşke ona bizim balkondan görünen yedi yavruyu gösterebilseydim. Hadi Beyrut'lu arkadaşım Ömer gibi sıkı bir sebebi olsa. Amenna. Ömer küçük bir çocukken, iç savaş sırasında sokaklardaki cesetleri yerlerken görmüş, ağzı kanlı köpekleri. Bi keresinde de birkaç tanesi birden saldırmışlar üzerine falan filan... İrkiliyor köpek

görünce. Onunki tamam. O istediğini desin. Önce çok üzülüm. Geçti ama sonra.

Naapalım. Şair kısmı işte. Darılınmaz. Ne yapacakları belli olmaz. Öyle atar tutar, bi bakmışsın ağlayarak bir köpeğin boynuna sarılmış. Olabilir. Olmaz değil. Herkes gibi olsalar o satırları nasıl yazacaklar. (hayvan sevmeyi değil, köpek sevmiyordu sadece. Paris'te hayvanat bahçesini gezdikten sonra yazdıkları şöyle: "...Derinden derine, perişan kuş feryatları, bin tempoda hayvan bağırması işitiliyor. İnsan daha kapıdan girerken bir gurbet ve ıstırap bahçesinin eşğine ayak bastığını anlıyor... İki genç şempanze, demir parmaklıklar arkasında birbirine sarılmış, ağlayan ve hıçkıran felaket görmüşlerin sallanışı ile mütemadiyen sallanıyor. Ne hazin şey!... Teessürüm tahammül kabiliyetimi geçmişti. Artık kafeslerin önünde çok durmadan geçiyordum")

Herneyse.

Bir "Felaket Filmi"ne gittim arkadaşlar. "Geostorm"/ Uzaydan Gelen Fırtına) Evet, onlara da gidiyorum. Kimileri çok çok kötü olabiliyor. Doğru. (sadece filmin kendisinin "bir felaket" olanları da mebzul miktarda--içinde olması gereken felaketi tam tutturamamış olanlar--) Olsun. Biz bilerek gidiyoruz, Göze alınmış bir risk.

Film?

Felaket sahneleri yetersiz. Bunda . Fena değil de, az.

2012 bundan çok daha güzeldi. Üstelik henüz üç boyutlu filmler yoktu ortalıkta. Bu üç boyutlu. Yüzyirmi milyon doları nereye harcadınız? O devasa bütçe. "Az konuşma, bol felaket" Formül bu olmalı. O yüzden gidiyoruz. (Bilinçaltımızdaki gerçek felaket beklentisiyle güya yüzleşmek için. Belki bi şey öğreniriz.-- O gökdelenler birbirlerine çarpa çarpa öle devrilirken ne tarafa doğru düşüyor. O arada kalan boşluktan kaçılır mı--) Anlatacak çok fazla bir şey yok. Aynı şeyler. Küresel ısınma falan filan. Felakette en büyük payı olanlar, esas müsebbipleri güya bizleri o felaketten kurtarıyorlar. Büyük fedakârlıklarla.

Afrika'da bir sinema salonu hıncanın, sadece zencilerle dolu. Filmdeki tek beyaz adam Tarzan, zencileri dövüp dövüp yerlere serdiğinde bütün salon hepbirden ayağa

kalkıp alkışlıyorlarmış. Büyük bir coşkuyla. Beyaz adamı. Okumuştum bi yerlerde. Sinema işte böyle bir şey. Filmi yapanlar naapıp edip, hakikati evirip çevirip döndüre döndüre kendi işlerine gelen bir şekle sokuyor. "Kamera seyirciye doğrultulmuş bir silahtır" demişti Heidegger.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim.

"Rüyaların yapıldığı maddeden yapılmayız biz ve uykuyla çevrilidir küçük hayatımız." W.Shakespeare

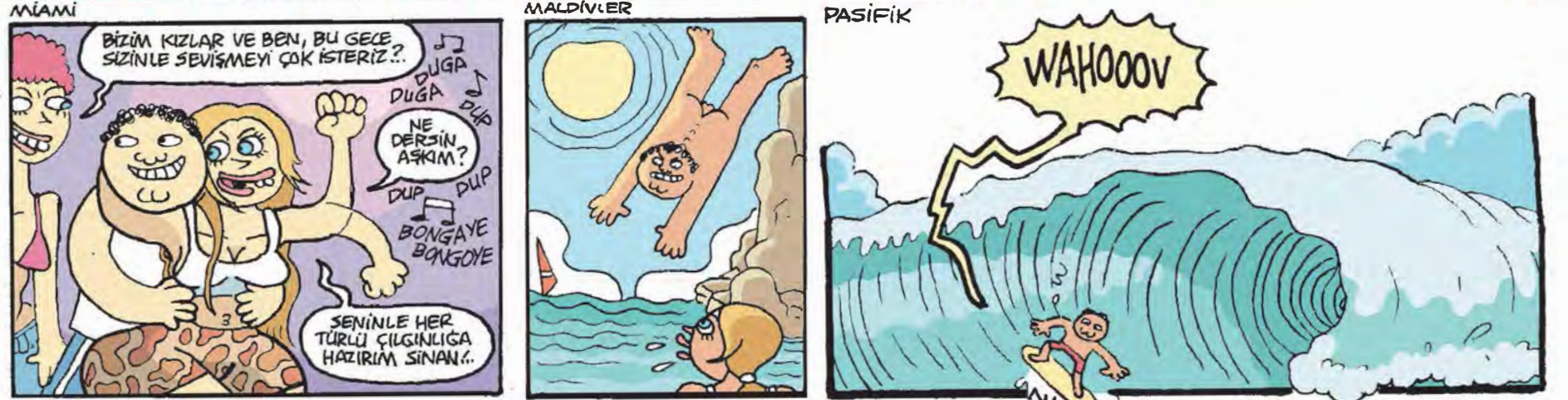
TÜRK SOLU ÜZERİNE

BATILILAŞMA SÜRECİNDE GÜNÜMÜZ TÜRKİYESİ

Macera Adı: AÇI TEBESSÜM

Yetkin Gülmen

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT

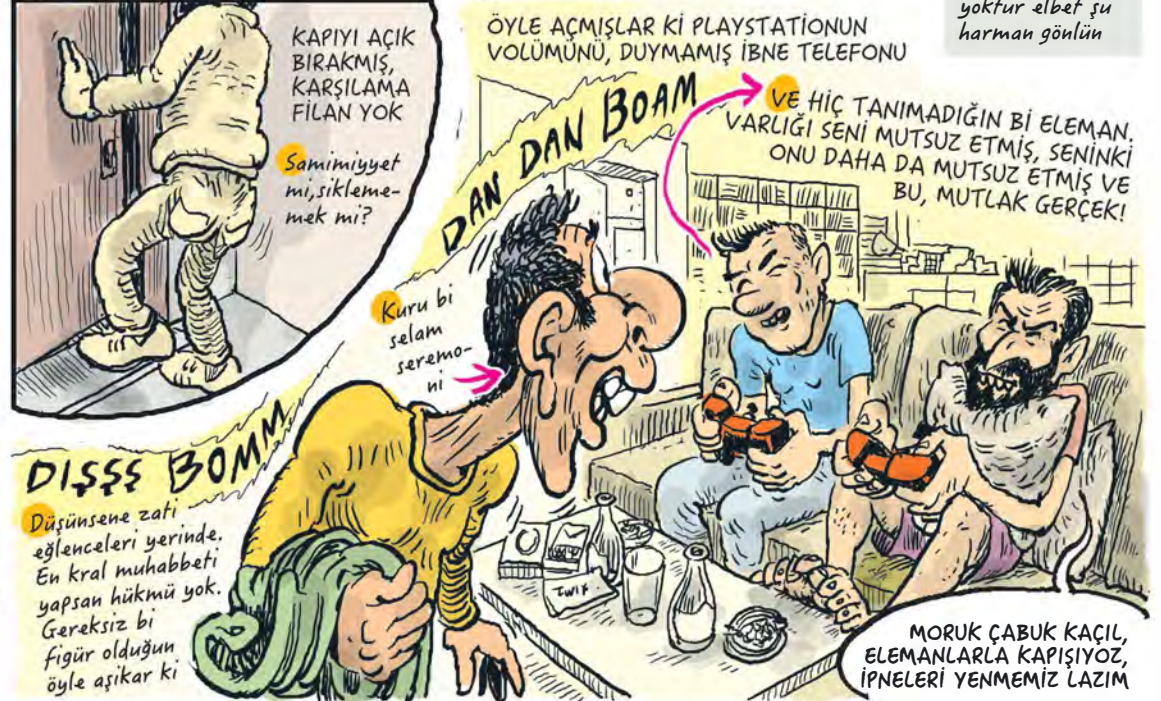
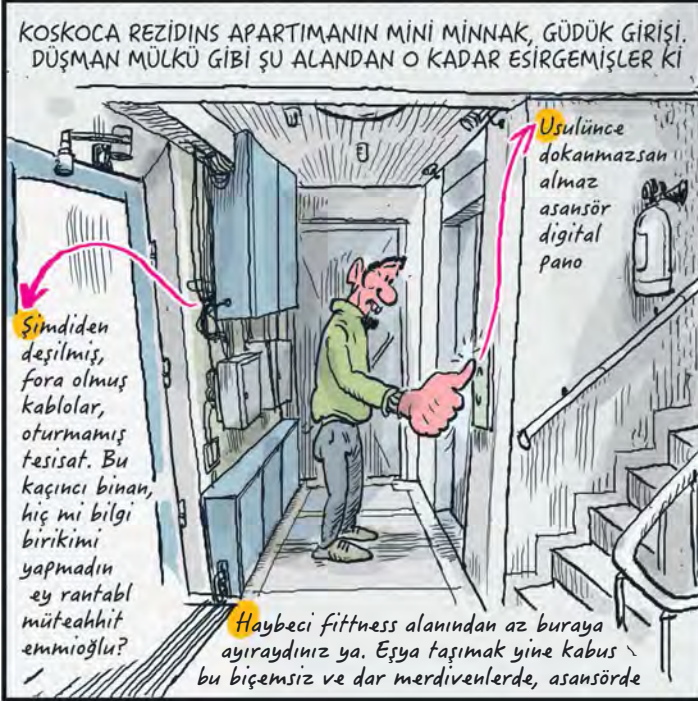
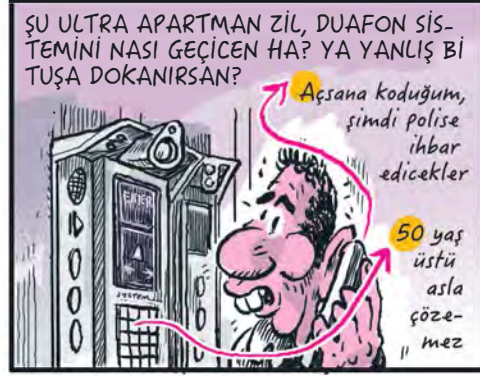
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!

özet:

ELEMAN KADIKÖY'DE AVARE AVARE DOLANIRKEN KAÇ GÜNDÜR ARAYIP DA ULAŞAMADIĞI, MESAJLARINA GERİ DÖNMİYEN TOLGA İPNESİNİN MESAJIYLA KEYİFLENİR. PUEBLO TÜTÜN, NATÜREL BÜYÜK OSİBİ SİPARİŞLERİYLE TOLGA, ELEMANI EVE ÇAĞIRIYODUR

TOLGA DA RANTSAL DÖNÜŞÜMÜN GAZABINA UĞRAMIŞTIR. CADDEDEKİ O GÜZEL, FERAH, RUSTİK APARTIMANI MÜTEAHHİTE VERİLİNCE O DA CİVARDA YENİ Bİ APARTIMANA TAŞINMIŞTIR

GARİBAN DA EKİPTEN İŞTE, HADI ŞUNUN DA Bİ GÖNLÜNÜ HOŞ EDİN LA TOLGA